

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 ft — kr
Fél évre	3 — "
Negyed évre	1 — 50 "
Egyes szám ára	6 "
Külföldre egy évre	8 — "

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZEKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond-
sorért vagy annak térfogatáért,
4 kr, a minden egyszeri közlés
után 30 kr bérletdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyitlér” rovatban
közleendő cikkekért soronként
10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁBAN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

A lap beltartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdelmények, nyitléri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Biztosítsuk vagyonunkat.

Minden agrikultur állammal hazard játékokat űz a természet. Egy hideg fuvalat, egy égető napsugár, egy hosszan tartó hőség és csak egy középszerű fergeteg tönkretesz a munkás kezek féltéves működését.

Az ország déli rónáit nem egyszer teszi tönkre a vizár, északi földjét a külföldi elemi csapás.

S a lekaszált termés, vagy az asztalokba hordott csomók is, nem-e a természet szeszélyeit rettegik?

S van-e menekvés, van-e kitérés, van-e mód, van-e eszköz a természet szeszélyei ellen?

S ha egyik esztendőben tönkre megy a föld termése, mi lesz a jövő esztendőben? Hát semmi; mi lenne más, mint licitáció?

És muszáj ennek így lenni?

A legnagyobb hibája a földművelő népek, hogy gondolkodásának nincsenek számai, melyek a jövőbe is előre vetődne. Sokak beelégszenek annyival, ha az esztendőben több nem is terem, mint a mennyi az ételmi és vetési magra elég. S ha véletlenül az anyaföld bőven jutalmazta meg munkáját, a fölösleg elfogy az első tél mulatságain; mert hisz marad tavaszra vetőmag elég.

S mi történik akkor, ha ez az elfogyasztott fölösleg után megmaradt szükséges a jövő esztendőben kivesz a földből? Honnan veszünk vetőmagot,

ha azt a véletlen felesleget eladtuk, elmulattuk vagy másra elköltöttük? A legközelebbi télen már beáll a szükség, mit úgy hívunk, hogy „ínség”. Fájdalmas nyöszörgést hallunk az ország több vidékéről. Oh, de segélykiáltások is vegyülnek bele ebbe a nyöszörgésbe.

Rosszul esik látnunk a kisbirtokos osztály vergődését.

S mi a bűne a mi földbirtokosainak, hogy nem veszik fontolóra a jövő eshetőségeit? Nem biztosítják magukat eléggé a jelenben a jövő kedvéért; nem biztosítják magukat kellőképpen a jövő esélyei ellen.

S különös indolenciát tapasztalunk a vagyonbiztosítás tekintetében is.

Más államoknak nincs egy talpalatnyi termőföldje is, mely az esetleges elemi csapás ellen biztosítva ne volna. Pedig vajmi kevés olyan állam van a világon, mint a milyen mi vagyunk, a hol kizárólag mezőgazdaság a létkető ereje az országnak; más államban ha nem terem buza, hát azért még nincs inség, — van a népnek más keresetforrása, kenyeret nyújt a jól kifejlett ipar — de azért azt a magot, a melyet a földbe vetett el, veszni nem engedi, biztosító-intézeteknél keresi a garanciát, az ő földbe vetett tőkéje erejéig.

Minden üzletben, minden vállalatban csak egy hatalom van: a tőke. Ha a tőke fogy, megszűnik a kilátás. Azért jó lesz a mi földművelőinknek is tudomásul venni, hogy a tőkét gondval őrizték;

biztosítsák a biztosító vállalatoknál a földbe vetett tőkéiket, mert ha azt csak egyszer is elmulasztják, annak az indolenciának kiszámíthatatlan következményei lehetnek.

Mert hisz azért a csekély összegért, a mit a biztosító az intézetnek fizet, milyen kellemes megnyugvást érez! Mi az a csekély díj az esetleges kárhoz képest!

Bárha minden gazda, bárha minden földművelő megértene szavainkat!

Egész városokat, egész falvakat emészt föl a pusztító tűz dühöngése, földönfutókká lesznek a házak lakói. Pedig a veres kakas ellen is milyen szépen megvédhetők vagyonunkat!

Nem kellene senkinek sem könyörölgésre szorulni, nem kellene az „égettek számára” háról-házra járni koldulni, a biztosító intézeti becsfőbiztos fölbecsülné a kárt és az intézet új tetőt rakatna a csupasz falak tetejére; csak nem szabad sajnálni a biztosításért járó párt kruzajárt.

Bárha minden gazda, bárha minden földművelő megértene szavainkat!

A román vámháboru végével kecséget egy bukaresti távirat, mely állítólag jó forrásból arról értesül, hogy legközelebb megkezdődne a vám szerződés iránti tárgyalások Ausztria-Magyarország és Románia közt. E tárgyalások első fázisa az lesz, hogy egy provizórius állapotot teremtsenek, s ez idő alatt aztán folytatják a tárgyalásokat a határozott vám- és kereskedelmi szerződés megkötése végett. E provizórius

viszonynak a német-román kereskedelmi és vám szerződés szolgálja alapul. Románia hajlandó volna biztosítani Ausztria-Magyarországnak is, ama vám tételeket, melyek a Románia és Németország közti forgalomban a német bevitel számára érvényesek. Ezért Ausztria-Magyarország megszüntetné a Románia ellen kiadott megtorló vámrendeletet.

A jövő évi ujoncz-állítás. Fejérváry Géza br. honv. miniszter a jövő évi ujoncz-állítás előmunkálatairól körrendeletet bocsátott ki, melynek értelmében a miniszter a 2-ik, 31-ik, 33-ik, 34-ik, 38-ik, 39-ik, 43-ik, 46-ik, 48-ik, 60-ik, 64-ik, 66-ik, 67-ik, 71-ik, 83-ik és 101-dik számú hadkiegészítési kerületeket, Horvát-Szlavonországot illetőleg a 78-ik, 79-ik, és 96-ik számú hadkiegészítési kerületeket már most olyanoknak jelölte ki, a melyekben a 4-ik korosztály a jövő 1887-ik évi ujonczállításra valószínűleg ismét fel fog hivatalni.

A delegációkból.

A magyar delegáció hadügyi albizottsága csütörtökön kezdte meg a muzeum termében a hadügyi költségvetés tárgyalását. Nyomott hangulat jellemezte az embereket is, meg a tanácskozást is, mely ezuttal sokkal nagyobb arányokat vett, mint a megelőző években volt tapasztalható.

Rakovszky István előadó előterjesztése, Beöthy Akos és Bylandt Rheidt gr. hadügyminiszter felszólalásai után a rendes költségvetés általánosságban elfogadtatván, ama válaszok tárgyalása következett, melyeket a közös hadügyminiszter az utóbbi magyar országos bizottság határozataira adott.

Erdekebb vitát a katonai akadémiák pályázatára vonatkozó határozat keltett.

A „Szekelyföld” tárczája.

Vallomások.

(Napló-törödékek.)

Ajánlva a szülőknek.

Motto: Minden jól jön ki a teremő kezeiből s elmúlik az emberek kezei közt.
Rousseau.

(Vége.)

Testvéreim nem voltak, tehát nem volt otthon, kivel játszom.

Már pedig a gyermeknek, ha komoly foglalkozást nem adnak neki (a mit mindig nem tehetnek, nem is szabad tenni), kell valami, a mi az ő tevékenységét foglalkoztassa; ez a valami a játék.

A gyermekeknek a játék az, a mi a felnőttnek a komoly munka. Nézz meg csak bárki, mikor a fugyermek egy fűzfavesszőt bekapart lábai közé: milyen büszkén „lovagol” azon, mintha a legelső angol vagy arab telivérén ülne; vagy a mikor a leánygyermek keserűlapuból, bürökből s más efféle gyermekkertészeti „konyhai növények”-ből künn az út porában „levest főz”: milyen megelégedés szűrzik arcán, milyen komoly arcot csinál a „munkához”!

Mi nagyok, persze, ezt kinevetjük, mert szerintünk gyermekség; de a 7-8 éves gyer-

meknek nem gyermekség ám, hanem komoly foglalkozás, mint nekem ez a napló-írás.

Szükséges tehát, hogy a szülők gyermekeiknek a játékokra és játékokban bizonyos szabadságot adjanak.

Szülőim pedig — igazabban szólva: édes anyám — tölem e szabadságot csaknem teljesen megvonták; s ez nekem annyival rosszabbul esett, mert láttam, hogy más gyermekeknek szabad játszani künn az út porában, vagy a templom hegyén, a zöld fűben.

Édes anyámat hiába kértem, hogy engedjen el engem is: nem! Sőt, mi több, nemcsak hogy el nem engedett, hanem mindjárt talált valami munkát számomra, hogy „ne tekelegjek”.

Pedig az ily eljárás vajmi hamar megbozsolja magát.

Hogy miképpen végeztem el én ilyen esetekben a reám bízott munkát és milyen kedvvel; azt csak az ismerheti el igazán, a ki ismeri a gyermekek lélekvilágát.

Az ilyen és ehhez hasonló eljárásoknak az lett a következménye, hogy undorodtam a komoly munkától, s ha szerét tehettem, megszöktem előle.

Még ha a komoly foglalkozás és játék felváltva követik egymást, egész ellenkező az eredmény: a gyermek figyelemmel, szorga-

lommal, odaadással és jó kedvvel dolgozik s ezáltal fejlődik az ész, szellemi képesség, alkotó erő.

Nem engedvén el édes anyám soha játszani, segitettem magamon: elszöktem. Találtam én erre módot eleget: a szükség nagy mester. Kikergettem a libákat vagy malaczkokat az udvarról, hogy utánok kelljen mennem . . . S ha aztán künn lehettem a kapun: szervusz világ! élveztem az édes szabadságot. Az igaz, mikor hazamentem, „megnéspárgoltattam”; de hát játékokban jutott ez eszembe? . . .

Igy lettem én alattomos.

Ritka az olyan fugyermek, a melyik vagy egyszer nem szivarozik; sőt, mi több, a felnőtt emberek a gyermekeknek ezen „élvezet”-ét gyakran elősegítik csupán azért, hogy ők mulassanak rajta.

Velem is megtörtént ez az eset.

Édes atyám pipás ember lévén, egy unalmas téli estén a pipájából néhányat szippantott velem is, s ezt édes anyám is látta, s mosolyogtak az én „ügyességemen”, mint ők nevezték.

S asztán még többször ismételtették velem ezt az „ügyességet”.

Ez történt egy őszi estén s.

Török buzabántás volt nálunk. Édes anyám

valamiért a „szomszédékné” ment. Ezalatt édes atyám, hogy a „kalákások”-at mulattassa, megtöltötte pipáját s ide adta, hogy szippjam.

En vágtam, mint egy török . . . s a publikum nevetett . . .

Azt mondják: a mi nevetéssel kezdődik, annak sirással kell végződnie. Rajtam legálább akkor betelt ezen mondás igazsága.

Édes anyám, mikor haza jött, „buszus” volt; bizonyosan a „szomszédékné” boszantották meg valamivel. Már pedig „a buszut ki kell öntenii valakire vagy valamire” (mint-ha csak valami folyadék volna) — édes anyám szerint . . .

Rögtön ki is öntötte édes anyám — reám, elővette a pipaszárát s jól „megnéspárgolt”, pedig én voltam az egész dologban a legártatlanabb.

Vessző, vessző és mindig csak vessző, tekintet nélkül arra, hogy hibás voltam-e, vagy nem!

A vessző pedig — vagy legyen az pipaszár — rossz fegyelmi eszköz, különösen olyan gyermeknél alkalmazva, kinek családi nevelésénél annyi bakklövés következett el, mint az enyémmé! Vessző által leggyakrabban és legtöbb gyermeknél a kívánt eredménynek ellenkezője éretik el. A vessző méreg, mely csak ritka esetben és óvatos használat mellett segít a bejón.

Rakovszky I. előadó konstatálja, hogy a bécsi helyi akadémiában még 31, a bécsi pedig még 23 üres hely van; ennek következtében újabb akadémia felállítását sem katonai, sem szolgálati, sem pedig pénzügyi szempontokból a kellő eséllyel követelni nem lehetne.

Grünwald Béla a kormányhoz, meg a delegációhoz is méltatlan eljárásnak tartja, hogy azzal a tetszés szerint alakítható statisztikai kimutatással folyvást akarják bizonyítani, hogy nálunk egy katonai akadémia fölösleges. Célunk az, hogy a magyar ifjúság minél könnyebben részesülhessen a magasabb katonai intézetbeli oktatásban, mit a mostani rendszer mellett nem érhetünk el. A monarchia haderejére és Magyarországra nézve is fontos az, hogy minél több magyar ember neveztesse ki tiszté, és hogy ez elérhető legyen, okvetlenül szükséges Magyarországon magyar tannyelvű katonai akadémia létesítése, és ily határozat hozatalára hívja fel az albizottságot.

Hegedüs Sándor tagadja, hogy az albizottság egyszerű kimutatásokkal megelégednék.

Bylandt gróf hadügyminiszter megjegyzi, hogy a német nyelvet nem erőszakolják sem az akadémiákon, sem más katonai iskolákon. Örömmel üdvözik a magyar ifjaknak a hadseregbe való lépését, mert a magyart jó katonának ismerik.

Felszólaltak még: Ivánka Imre, Szilágyi Virgil, Beöthy Akos, Wáhrmann Mór, Prileszky T., Rudnyánszky B.

Szavazásra kerülve a dolog, a többség a Grünwald indítványát mellőzte és az előadó indítványához képest a kimutatásokat egyelőre tudomásul véve, hasonló kimutatások előterjesztését jövőre is megkívánja.

Ezután következett a magyar nyelv oktatásáról és a magyar ajku növendékek felvételi vizsgáinak eredményéről előterjesztett kimutatás.

Fontos indítványt tett a tételnél Grünwald Béla, melyet már azért is szükségesnek tartunk ide iktatni, mert igen jellemző dologra adott alkalmat.

Hosszabb beszédben fejti ki, hogy a katonai tanintézeteknél nem veszik figyelembe a magyar közoktatási tanrendszert. A magyar nyelvet oktatják ugyan, de a tanterv szerint hetenkint csak egy órát át, míg a német nyelvre hat, a francziára négy órát szá-

Ez történt velem is. Szivaroztam én azután még többet — titokban, s egyszer kevésem mult, hogy egy mezei lakot fel nem gyújtottam. Ha dohányom nem volt: pénzt loptam (hisz ezt a „mesterség”-et is tudtam én már akkor) s vettem.

Igy követtem én el hibát hiba után. Szülőim helytelen nevelése, rossz példaadása miatt lettem én tolvaj, hazug, alattomos, munkakerülő, kötelességgel nem törődő stb. Hanem a „kurtát” mindig nekem kellett „huzni”; mindennek „megnéspálgatás” volt a vége...

Itt vége szakad a naplónak. S most az esnek nekem, a naplótörökék közlőjének, legrosszabbul, ha a szülők, kiknek tulajdonképpen a fennebbi sorok száma voltak, csak számozni, vagy a mi még rosszabb, mulatni tudnának a napló írójának sokszori „megnéspálgatás”-án, a helyett, hogy okulni akarnának a leirt eseményekből és azoknak szomorú következményeiből.

Mert tagadhatatlan tény, hogy ezen okulásra még igen sok szülőnek szüksége van. Igen sokan vannak ugyanis a szülők között olyanok, kik gyermekeik előtt azokat a hibákat, melyeket a napló elősorolt, elkövetik vagy a mi rosszabb, gyermekeik által elkövettetik; legfennebb annyit ha mondanak: „Gyermekek, ne láss, ne hallj!”, a mi által tulajdonképpen még inkább felhívják gyermekeik figyelmét a — rosszra, s így öntudatlanul — helyesebben: könnyelmű gondatlanságból — rossz példa által rosszra és rosszban nevelik gyermekeiket. A rossz megszokása pedig erkölcsi betegség, mely bajt csak nagyobb lelki megrázkódások képesek orvosolni, de nem az iskola.

Azért: házi nevelés, jöjjön el a te országod!

Közi: Isokár.

mitanak hetenkint. Hozzájárul ehhez, hogy a tanintézetekben a tannyelv, a társalgás, sőt a levelezés is német. A minék természetes következménye az, hogy fiainkat a saját országunkban levő intézetek denacionalizálják, sőt érzelmeiket is megrontják a tankönyvek, a melyek a nemzeti érzelmet nélkülözik, de sőt a történelmi könyvek sok tekintetben valótlanságokat is tartalmaznak. Minthogy pedig a hadsereg érdekében nem szükséges az, hogy a fiatalság germanizáltassék és hogy különösen ezen tanintézetekben a tannyelv német legyen, ennek következtében határozati javaslatot ad be, mely szerint „a közös hadügyminiszter utasíttatik, hogy a magyar területen fennálló katonai alreáliskolákban a tanterv a Magyarországon fennálló tanrendszerhez alkalmaztassék, hogy a növendékek a német nyelvnek a közös hadsereg szolgálati viszonyaira való tekintettel gondos oktatása mellett a tantárgyakat magyar nyelven tanulják.”

Ivánka Imre, Szalay Ödön és Wáhrmann Mór pártolják a Grünwald határozati javaslatát.

Bylandt gr. hadügyminiszter kétségesnek mondotta a magyar nemzet ama jogát, hogy a német, tót, szerb katonára ráerőszakolhassa a magyar nyelven való tanulást. Mindamellett elég nagylelkű elismerni, hogy a magyar nyelv tanítására egy óra hetenkint kevés, s ígérte, hogy a hol ez előfordul, azon tényleg segíteni fog.

A vita a pénteki ülésre is átment, a midőn szintén a tárgyan Rakovszky István adott be határozati javaslatot, mely enyhébb a Grünwaldénál, a mennyiben csak „lehetőleg” kívánja, hogy a katonai alreáliskolákban a tanterv a Magyarországon fennálló tanrendszerhez alkalmaztassék. És ez aztán lehetővé is tette a javaslat elfogadását, míg a Grünwald határozati javaslata mellőztetett.

Nevezetes ülése volt szombaton a külügyi albizottságnak. Ekkor mondotta el ugyanis Kálnoky gróf expozéját a külpolitikáról.

Politikánk végcéljait — úgy mond — a miniszterelnök már megjelölte a külügyi hivatal nevében; e politika, a mai válságtól eltekintve, számot vető elveken alapszik. Ki van zárva belőle minden terjeszkedés s minden olyan törekvés, mely ellentétben áll a nemzetközi szerződésekkel. A berlini szerződés minden érdekünket megóvjá, s ha e szerződést jelleme megvédünk, biztosítva van számunkra az európai hatalmak rokonszenve és támogatása.

A közös kormány ma oda törekszik, hogy a bolgár válságnak európaivá elfajulása elháríttassék.

A békés megoldás nemcsak lehetséges, de nagyon valószínű is. A delegáció kebelében remélhetőleg senki se kívánja a háborút. (Andrássy gróf közbeszól: Senki!) Mi a békét akarjuk, de nem minden áron. (Élénk helyeslés.)

A hatalmakkal viszonyunk jó, a monarchia iránt a bizalom egyre emelkedik s politikai programja közhelyességgel fogadtatik. Ha e program mellett a Keleten határozott fellépésünk válnék szükségessé, a hatalmak közt barátokra és támogatókra fognánk találni.

Megelégedéssel konstatálja a miniszter a többi között, hogy Oroszországgal folyvást barátságos érintkezésben vagyunk még oly kérdésekben is, melyek felől eltérők a nézetek. Bizalommal van a miniszter a cárnak a szerződések iránt való hűsége dolgában, s reményli, hogy a béke megőrzésére irányuló közös törekvések sikerre vezetnek.

Végül kijelenti, hogy a mennyiben expozéja tökéletlen volna, késza hozzá intézendő kérdésekre lehetőség szerint megfelelni. (Általános helyeslés.)

Kérdéseket intézett a miniszterhez Falk Miksa, Zichy Jenő gróf és Apponyi Albert gróf. A miniszter minden egyes kérdésre felvilágosítást adott.

Legérdekesebb volt a felszólalások között az Andrássy Gyula grófé, a monarchia egykori külügyminiszteréé. Kijelenti, hogy Magyarországon nincs oly, akár chauvinista,

akár egyéb áramlat, mely háborút ohajtana. Ha volna ilyen, abból a monarchia két állama közt éles ellentét következne. Ez pedig nagy veszélyt jelenthetne. Mutatkozik azonban nálunk bizonyos (harciasnak csak tévesen interpretált) nyugtalanság, mely Oroszország szerződésellenes tényeiből származott. A közvélemény ily eljárást nem tud koncedálni Oroszországnak; attól pedig komolyan tart, ha mi is követjük az orosz példát és nem tartjuk meg a szerződéseket. E megfontolás az s nem a harcsvágy, mi a kedélyeket Magyarországon izgatja.

Utalva Keletrumélia ügyében három negyed év előtt a főrendiházban tett s azóta válasz nélkül hagyott interpellációjára, kijelenti, hogy a két bolgár tartomány kettéválasztására ma már gondolni sem lehet, s kérdi: mi a külügyminiszter álláspontja a kérdés e részével szemben?

Végül megjegyzi, hogy monarchiánk nem balkán állam ugyan geográfiailag, de érdekeinél fogva erkölcsileg az. Ezért kell ott érdekeivel tekintélyét minden irányban megővni.

Kálnoky gróf: Ismételve kijelenti, hogy a bolgár unió nem ütközik érdekeinkbe, de e kérdés megoldása nem tőlünk, hanem a portától függ.

Ezután még többen intéztek detail-kérdéseket a miniszterhez, ki azokra megfelelően, az ülés véget ért.

Az „Erdélyrészi magyar köz-művelődési egyesület” nov. havi választmányi ülése.

Az „E. M. K. E.” e hó 12-én népes választmányi ülést tartott.

Az okt. 12-iki ülés óta az egyesület egyik legszebb hónapja volt a legutóbbi. Ez időben nyerte meg az egyesület Kis-Küküllő 10.000 frtos alapítványát. A tagok bámulatos lelkesedéssel küldték és küldik díjakat.

A pénztári havi jelentés szerint okt. hónapban befolyt 4850 frt kr. Ezzel együtt e hó 1-én az E. M. K. E. vagyona 193.646 frt 84 krt tett. Hozzátevé azonban az e hó 12-én beérkezett közel 10 ezer frtot, az E. M. K. E. elért 1/5 milliót, azaz 200.000 frtot, még az esetben is, ha gyengébb ajándék papírjait valódi értékükre devalválja. A hunyadmegyei választmány 4273 frt és 33 krt küldött be egy tömegben.

Az erdélyi ipar tárgyában megindított mozgalom igen előnyösen üttött ki százsz polgártársaink textil iparára nézve. Ugy látszik, a gyapjuszövetek fogyasztása könnyebben keze ügyében áll a közönségnek. A gyapotszövetekről is kell hát gondoskodni. Indítványozta is a direktorium, hogy készíttessék a sepsi-szentgyörgyi szövőiskolával egy rend kelengye, mely az egyesület költségén küldessék egymásután a nagyobb városokba, valamilyen nagyobb üzletben való kiállítás végett. — A megrendeléseket az egyesület irodája közvetlenül. Az igazgató választmány örömmel fogadta el a tervet s megbizta az elnökséget az effektuálással. A háromszékmegei választmány átiratban hívta meg az egyesületet, hogy a jövő évi közgyűlés Sepsiszentgyörgyön tartassék. A gyűlés örömmel ragadta meg ez első meghívást s éljenzések közt elfogadta azt.

A női választmányok kérdésénél bejelentett és fölolvastatott az udvarhelymegyei női választmány szövege, melylyel Török Albertné Zeyk Lenke elnök 603 frtot küldött be. Határozatig kimondatott, mikép a női választmányok semmiképpen sem alárendeltjei a választmányoknak, fiókoknak és köröknek, hanem teljesen és függetlenül csupán az igazgató választmánynyal állanak szervezeti összeköttetésben, tagjai az egyesület gyűjtő szakosztályainak tagjai, e szakosztálynak pedig egyetemleges elnöke — mint tudva van — maga az egyesületi elnök Bethlen Gábor gróf.

Csik-Szereda város ünnepe.

1886. november hó 14-én.

Csik-Szereda város ma örömfünnepet ült; megünnepelte közszeretében álló derék, ősz polgármesterének Erős Eleknek 50 éves közszolgálati jubileumát oly örömmel és lelke-

sedéssel, mely az ünnepelt iránti őszinte ragaszkodást, szeretetet és tiszteletet eléggé igazolja.

Tegnap este 6 órakor kivonultak az iparos-egyletek zászlóik alatt lámpákkal, a tűzoltó-egylet és nagyszámu polgárság a vár előtti térre, s ottan a lámpiónokat meggyújtva, szép rendbe sorakoztak. A város-háza előtt két taracklövésével adott jelre megindult az impozáns menet s a főutcán végig haladva, a jubiláns lakása elé vonult, hol a város intelligenciájának nagy része a menetet várta s midőn viharos éljenzések után az ősz polgármester egyik ablakban megjelent, a közönség ismét tüntető lelkedéssel megéljenzte.

A zaj csillapultával Sprensz György lépett elő és a jubiláns életrajzát röviden ma ában foglalt beszéddel üdvözölte, melynek befejezése s az ezt követő percekig tartó éljenzés után az ősz polgármester az impozáns ováció hatására állást elérkezvénve köszönte meg a kitüntetést.

Ismét felharsant a viharos éljenzés s a menet szép rendben a tanácsház elé vonult s ott szétozoltott.

Ma d. e. 10 órakor az egyletek ismét zászló alatt templomba mentek hálaadó isteni tiszteletre s annak végeztével a polgársággal együtt impozáns hosszú menetben a jubiláns polgármesterrel élén, a Rákóczy-indulóval vonultak fel a tanácsház előtt, míg az ősz városatyja lakására ment.

A város képviselőtestülete diszgyűlésre gyűlt össze, melyet Orbán János r.-kapitány rövid beszéddel megnyitván, Nagy Imre indítványára Gál Endre elnöklete alatt Pototzky Kristóf, Szabó Miklós, Szabó Antal és Szöcs Ignáczból álló küldöttség mezenstetett, hogy a jubiláns polgármestert a diszgyűlésre hívja meg s addig a gyűlés fel-függesztetett.

Midőn az ősz jubiláns a küldöttség élén megérkezett, a közgyűlés lelkesen megéljenzte őt, mely után h. elnök a gyűlést ismét megnyitván, a városi képviselőtestület nevében Becze Antal alispán üdvözölte az ünnepeltet megható, szép alkalmi beszéddel, kiemelve közszolgálati ideje alatt szerzett érdemeit s kifejezést adva a képviselőtestület mély tiszteletének és ragaszkodásának.

A jelenlévőket is meghatótt szép beszéd után az ünnepelt rendkívül meghatóttan következöket mondá: „Köszönöm! szívből köszönöm uraim, hogy életem alkonyán ily impozáns kitüntetésben részesítenek. Nem keresek, de nem is találnék szavakat hálám kifejezésére; azt csak szívem érzi, de kimondani nem tudom. Én ezután is minden időmet és tehetségemet a város érdekeinek előmozdítására s annak felvirágoztatására fogom szentelni, s kérem a t. képviselőtestületet, sziveskedjék engem ebben továbbra is odaadólág támogatni. Fogadják ismételten szíves köszönetemet s tartsanak meg továbbra is jóindulatukban.” Kitörő lelkesedéssel éltette ismét a közgyűlés szeretett polgármesterét, mely után h. elnök a közgyűlést bezárta.

Gyűlés után az ünnepelt visszavonult irodai helyiségébe, hol legelőbb a városi képviselő-testület üdvözlétét fogadta, melyet Becze Antal alispán vezetett.

Ezután fogadta:

az Orbán János rendőrkapitány által vezetett városi tanács személyzetét;

a Pototzky Kristóf elnök által vezetett kereskedő-testületet;

a Lázár Domokos elnök által vezetett csiszeredai takarékpénztár részvénytársaság igazgatóságát és tisztikarát;

a kir. bíróságok azon kezelő személyzetét, kik az ünnepelttel mint kir. törvényszéki irodaiigazgatóval (1872—1875.) együtt szolgáltak, Biró Eerenz kir. törvényszéki irodatiszt vezetésé alatt;

a csikszeredai kisdudóv-egyesület küldöttségét Lakatos Jánosné elnök által vezetve;

a Nagy Sándor főparancsnok által vezetett csikszeredai önkéntes tűzoltó-egyletet;

a csikszeredai ipartársulatokat, melyeket Tamás József ifj. elnök vezetett.

Ezután következtek jubiláns jó barátai és tisztviselői.

(Folytatása következik.)

Árverési hirdetményi kivonat.

A csikszeredai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Csikmegye közönsége végrehajtatonak Sprencz György és Elekes Matild végrehajtást szenvedők ellen 2177 frt 45 kr tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén levő, Csik-Zsögöd község határára fekvő, ugyanezen község 597. sz. tjkvében foglalt, Sprencz György tulajdonát képező 5537. hr. sz. alatti faház és ennek udvarterületére 672 frt, továbbá a csikszögödi 1102. sz. tjkvébe Elekes Matild nevére tulajdonjoggal átrított 5528. és 5529. helyr. számok alatti belső telek és rajta levő épületekre 360 frtban megállapított kikiáltási árban 2238—1885. tkkviszám alatt elrendelt, 1885. évi november 24-én és utoljára 1886. évi szeptember 9-én megtartott, azonban megsemmisített árverésnek a 2238—1885. tkkvi szám alatt megállapított s ugyanezen tkkvi hatóságnál, valamint Csik-Zsögöd község előjáróságánál és Csik-Szereda város tanácsánál megtekinthető feltételek mellett leendő megtartására újabb határidőül az 1886. évi december hó 13-ik napjának d. e. 10 órája ezen kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál kintzítetik, mely alkalommal a fennebb megjelölt ingatlanok a kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik Csikmegye közönsége végrehajtatonak kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. § jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §. kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A többi árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál, Csik-Szereda város tanácsánál és Csik-Zsögöd község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóságnak Csik-Szeredában, 1886. okt. 2-án tartott üléséből.

Vajna Tamás,
elnök.
Baló,
jegyző.

Sz. 1199. 1886.
tkkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csikszeredai kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Csikmegye összesített árvai pénztári végrehajtatonak csiktaploczai Csedő László végrehajtást szenvedő elleni 1000 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén levő, Csik-Szereda város, és Csik-Taplocza község határain fekvő ingatlanokra, a csiktaploczai 136 sz. tjkben felvett u. m. 260 hr. sz. legelőre 31 frt, 308, 309 hr. sz. kert és rajta lévő házra 246 frt, 1453 hr. sz. szántó 121 frt, 1704 helyrajzi szám szántó 94 frt, 1741 helyrajzi szám szántó 45 frt, 1744 hr. sz. szántó 94 frt, 3009 3059 hr. sz. szántó 150 frt, 3013 hr. sz. szántó 83 frt, 3264 hr. sz. szántó 155 frt, 3624 3625 3626 hr. sz. szántó 38 frt, 4722 hr. sz. szántó 38 frt, 4820 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 18 frt, 5209 5210 hr. sz. szántó, kaszáló 14 frt, 6847 hr. sz. szántó 54 frt, 6010 hr. sz. szántó 9 frt, 6234 hr. sz. szántó 12 frt, 6552 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 53 frt, 6629 hr. sz. kaszáló 53 frt, 6866 hr. sz. kaszáló 27 frt, 6976 hr. sz. kaszáló 411 frt, 7665 $\frac{1}{2}$ 8104 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó, kaszáló 65 frt, 7972 hr. sz. kaszáló 44 frt, 8038 $\frac{1}{2}$.

kaszáló 16 frt, 8607 hr. sz. kaszáló 47 frt, 8609 $\frac{1}{2}$ 8609 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló, legelő 14 frt, 9829 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 333 frt; a cs. taploczai 1062 sz. tjkbe Csedő Lászlót illető felére 6630 6631 hr. sz. kaszáló 60 frt, 6973 6974 hr. sz. kaszáló 44 frt 50 kr; a csiktaploczai 1063 sz. tjkbe foglalt ingatlanoknak Csedő Lászlót illető $\frac{1}{2}$ -ére 6783 hr. sz. kaszáló 4 frt 75 kr; a csiktaploczai 1064 sz. tjkbe foglalt 6863 hr. sz. kaszálóknak Csedő Lászlót illető $\frac{1}{2}$ -s 8 frt 80 kr; a csikszeredai 100 sz. tjkbeli ingatlanokra 153 és 166 hr. sz. épületes beltelekre 1100 frt, 300, 301 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántóra 10 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi december hó 9-ik napján délelőtt 10 órakor leendő megkezdéssel Csik-Taplocza községében és folytatolag a csikszeredai tjkvi hatóságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Cs.-Szeredában, 1886. évi május hó 29. napján a kir. törvényszék mint tkkvi hatóság üléséből.

Vajna Tamás,
elnök.
Baló,
jegyző.

Sz. 2996.
1886.

Árverezési hirdetmény.

Alattírt járási főszolgabíró által ezenel közhírré tétetik, hogy a községi italmérési s más kisebb haszonvételi jogok bérbeadása árverezés útján járásában a következő sorrendben fog megtartatni: 1) Zágony község házána f. évi december 5-én délelőtt 10 órakor, 2) Zabolá község házána f. évi december 12-én délelőtt 10 órakor, 3) Telek község házána f. évi december 12-én délután 2 órakor, hová árverezni szándékozik azon értesítéssel hivatnak meg, mikép a megállapított kikiáltási árnak 10% bánatpénzül letenni kötelesek; hogy zárt ajánlatok kellő bánatpénzzel ellátva az árverezés megkezdése előtt elfogadtatnak és hogy az árverezési feltételek hivatalos irodámban Kovásznán és nevezett községek házána a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Kovácsnán, 1886. november 10-én.

Hollaky Attila.
főszolgabíró.

Sz. 6334—1886.

Hirdetmény.

Járásom alább megnevezett községeiben a szesz és szeszese italok korcsmárlási jogának haszonbérbeadása nyílt árverésen az alábbi időkben és helyeken fog megtartatni.

Polyánban 1886. nov. 20-án délelőtt 8—10 órakor. Eszterneken 1886. nov. 20-án d. e. 11 órakor. Kurtapatakon 1886. nov. 20-án d. u. 3—5 órakor. Al-Csernátonban 1886. nov. 27-én d. u.

3—5 órakor. Osdolán 1886. nov. 29-én d. e. 10—12 órakor. K.-Martonosban 1886. nov. 29-én d. u. 3—5 órakor. Szászfaluban 1886. nov. 30-án d. e. 3—9 órakor. Oroszfaluban 1886. nov. 30-án d. e. 10—11 $\frac{1}{2}$ órakor. Miről árverezni ohajtók azon felhívással értesítetnek.

Sz. 176. 1886.
eln.

MEGHIVÓ.

A „Gyergyói első takarékpénztár részvénytársaság” igazgatósága rendkívüli közgyűlés tartását határozván el, a részvényesek ezennel az 1886. évi november hó 28-án délután 3 órakor Gy.-Szt-Miklóson Laurenczi János ur nagytermében tartandó

RENDKIVÜLI KÖZGYŰLÉSRE

tisztelettel meghívotnak.

Ezen közgyűlés tárgyai:

- 1) tisztviselők újolag leendő szervezése, fizetések leszállítása s az alapszabályok és ügyrend erre vonatkozó módosítása;
- 2) a magyar pénzügyek országos központi szövetkezetébe való beállása iránti javaslat.

A t. részvényesek értesítetnek, miszerint szavazataik gyakorolhatása végett „Igazoló-jegy”-üket részvény bemutatás nélkül folyó évi november hó 25, 26, 27-én a délelőtti hivatalos órák alatt az erre felkért felügyelő-bizottságtól átvehetik.

A gyergyói első takarékpénztár részvénytársaság elnöksége.

Gyergyó-Szent-Miklóson, 1886. november hó 11-én.

Simon Ede.
könyvelő.

Merza Kristóf,
elnök.

Szenzációs hirdetmény.

14--30

Lőwpokrócz-ésszőnyeggyári raktára Bécsben az alábbi árukat készpénzfizetés és utánvétel mellett a következő bámulatos olcsó árakon adja el és szállítja:

Lőwpokróczok 190 cm. hosszúság és 130 cm. szélességben 1 frt 60 kr, legfinomabbak 1 frt 75 kr.

Ezen pokróczok ágyterítő- és szőnyegekkül is használhatók.

Bouret-selyemágytakarók darabonként 2 frt 80 kr.

Sárgaszőrű bérkoesi-pokróczok 2 méter hosszúságban, 1 $\frac{1}{2}$ méter szélességben a 2 frt 50 kr.

Urasági pokróczok a 3 frt.

Flanell-pokróczok a 4 frt.

Jutta-függönyök redőzettel és rojtokkal, elegáns kiállításban, 1 ablakra való 2 frt 50 kr, legfinomabb 3 frt 50 kr.

Egy jutta-készület, mely 1 asztalterítőtől és 2 ágyterítőtől áll, a legújabb minta szerint, rojtokkal, 5 frt 50 kr.

Két ágytakaróból és egy asztalterítőtől álló ripsz-készületek a legpompásabb színekben, selyemzsinorral és bojtokkal körülvéve; egy készület ára 5 frt.

Ágy előtti szőnyeg vastag flannel és jutával töltve, állatrajzokkal és tájképekkel díszítve, ajándéknak különösen alkalmasak, 1 pár 2 frt 50 kr.

Szíves megrendelések S. Löwpokróczgyári raktárába (Bécs II. Nordbahnstrasse 26. sz.) intézendők.

Brünni ruhaszővetek télre és nyárra, tiszta gyapjából, minden divatos színben, teljes férfruhákra. 1 maradék 4 frt 75 kr; legfinomabb 6 frt 75 kr.

Utazó-plaidek tiszta gyapjából 3 $\frac{1}{2}$ mtr. hosszúság, 1-60 mtr. szélességben, a 3 frt 50 kr.

Egy utazó-plaid, legfinomabb, 4 frt 50 kr.

Zsebkendők színes szegélyzettel, szép kiállításban:

1 tucsat, uraknak	1 frt 20 kr.
1 „ hölgyeknek	1 „ — „
1 „ lenzsebkendő	2 „ — „

Tűzdelt ágyterítők vörös török kretonból, elegáns tűzdeléssel, kellő hosszúság és szélességben a legnagyobb ágyhoz is, a 3 frt, legnagyobbak darabja 3 frt 50 kr.

Lepedők (varrat nélkül) 3 sing hosszúság, 2 sing szélességben a legkeményebb vászonból (kielégítők a legnagyobb ágyakhoz is); darabja 3 frt.

Cs. kir. szabadalmazott Phönix-evőeszközök, melyek örökké fehérek maradnak, 6 kés, 6 villa, 6 evő- és 6 kávékanál, együtt 24 drb, csak 5 frt.